

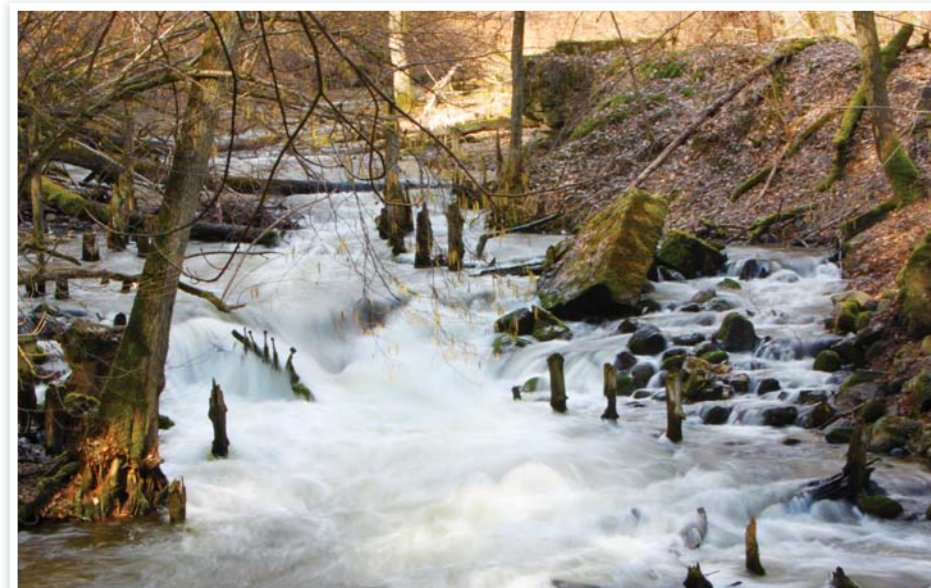
Park narodowy obejmuje obszar wyróżniający się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, społecznymi, kulturowymi i edukacyjnymi, o powierzchni co najmniej 1 000 ha, na którym ochronie podlega cała przyroda oraz walory krajobrazowe. Park narodowy tworzy się w celu zachowania różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajobrazowych, przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody oraz odtworzenia zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin, siedlisk zwierząt lub siedlisk grzybów.

Drawieński Park Narodowy zlokalizowany jest w północno-zachodniej części Polski, na Pojezierzu Południowopomorskim, w centralnej części dużego kompleksu leśnego o nazwie Puszcza Drawska.

Pod względem administracyjnym Park leży na pograniczu trzech województw: zachodniopomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego. Park swoją powierzchnią przyjmuje charakterystyczny kształt litery V. Ten specyficzny kształt nadają fragmenty rzeki Drawy i wpływającej do niej rzeki Płocicznej. Powierzchnia Parku wynosi: 11 538,45 ha (w granicach); 11 211,35 ha (w zarządzie). Wokół granic Parku utworzono otulinę – strefę ochronną, której celem jest zabezpieczenie przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Herbowym zwierzęciem Parku jest wydra.

Węgornia na rzece Płocicznej. Fot. M. Bielatko

Ze względu na dobrze zachowane siedliska przyrodnicze oraz bogaty świat fauny, teren Parku został uznany za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej. Drawieński Park Narodowy stanowi centrum dużego obszaru specjalnej

ochrony ptaków PLB320016 Lasy Puszczy nad Drawą oraz wraz z otuliną tworzy większą część specjalnego obszaru ochrony siedlisk PLH320046 Uroczyska Puszczy Drawskiej.

Dla parków narodowych sporządza się i realizuje plan ochrony. Projekt planu ochrony sporządza dyrektor parku narodowego. Projekt planu ochrony wymaga zaopiniowania przez miejscowe rady gmin. Minister właściwy do spraw środowiska ustanawia w drodze rozporządzenia plan ochrony dla parku narodowego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu lub odmawia jego ustanowienia w przypadku gdy plan jest niezgodny z celami ochrony.

Plan ochrony dla parku narodowego sporządza się na okres 20 lat. Jest to długookresowy program ochrony.

Tryb sporządzania projektu planu ochrony, dokonywania zmian w tym planie, zakres prac oraz zakres i sposoby ochrony zasobów, tworów i składników przyrody określa minister właściwy do spraw środowiska w drodze rozporządzenia.

Do czasu ustanowienia planu ochrony dyrektor parku narodowego sporządza projekt zadań ochronnych. Zadania ochronne są ustanawiane w drodze zarządzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska. Zadania mogą być ustanawiane na rok lub równocześnie na kolejne lata, nie dłużej jednak niż na 5 lat.

Dyrektor Drawieńskiego Parku Narodowego przystępuje do sporządzania **projektu planu ochrony** zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12.05.2005 r. (Dz. U. z 2005 r. nr 94, poz. 794).

Dyrektor Drawieńskiego Parku Narodowego zaprasza wszystkie zainteresowane osoby i instytucje do aktywnego udziału w przygotowywaniu tego dokumentu. Informacje na temat projektu planu ochrony można uzyskać na stronie internetowej Drawieńskiego Parku Narodowego.

Literatura: Operaty do projektu Planu Ochrony dla DPN, Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 października 2004 r.

Tekst: J. Sanocka
Nakład: 5 000 szt.
Drawno, 2011

Drawieński Park Narodowy
ul. Leśników 2
73-220 Drawno
tel. 95-768-20-51
fax 95-768-25-10
www.dpn.pl

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt „Plan ochrony Drawieńskiego Parku Narodowego” nr POIS.05.03.00-00-272/10
współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego
w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007–2013.

Drawieński Park Narodowy w Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

PROJEKT PLANU OCHRONY

Drawieński Park Narodowy jest jednym z 23 parków narodowych w Polsce. Utworzony został 1 maja 1990 roku dla ochrony młodoglacjalnego krajobrazu równin sandrowych z ekosystemami wodno-leśnymi, całym bogactwem występujących tu gatunków: roślin, zwierząt i grzybów oraz ukrytych wśród puszczańskich lasów elementów dziedzictwa kulturowego.

Oznakowanie terenu DPN. Fot. M. Bielatko

Lasy bukowe jesienią w DPN. Fot. J. Borsuk

W Parku dominują lasy. Najbardziej charakterystyczne są żyzne i kwaśne buczyny, do dziś dobrze zachowane w dolinie rzeki Drawy i na zachód od niej. Powierzchniowo przeważają jednak lasy

sosnowe, będące wynikiem gospodarki leśnej prowadzonej niegdyś na tych terenach. W Parku występują także bardzo cenne przyrodniczo: grądy, olsy, łągi oraz bory i brzeziny bagienne.

Rzeka Runica stanowi jedno z miejsc bytowania bobrów w DPN. Fot. M. Bielatko

Jeziro Płociczno, przez które przepływa rzeka Płociczna. Fot. A. Gancarczyk

Istotnym elementem przyrody są również ekosystemy wodne. Wśród nich rzeki: Drawa, Płociczna, Słopica, Korytnica, Moczul, Sucha, Runica oraz Cieszyna, a także liczne jeziora. Jeziora Drawieńskiego Parku Narodowego zróżnicowane są pod względem charakteru ekologicznego. W Parku występują jeziora eutroficzne, np. Sitno, Płociczno i Ostrowiec, mezotroficzne jeziora ramienicowe, np. Martew, Płociowe, Pec-

Storczykowa śródlesna łąka. Fot. J. Sanocka

nik Duży oraz dystroficzne Głodne Jeziorka. Klejnotem Parku jest meromiktyczne jezioro Czarne, stanowiące unikat hydrologiczny oraz doskonały przykład jeziora ramienicowego o szafirowym kolorze wody.

Drawieński Park Narodowy to nie tylko lasy, rzeki, jeziora ale również torfowiska, źródłiska oraz śródleśne łąki.

W Drawieńskim Parku Narodowym i jego najbliższym otoczeniu zinventaryzowano **ponad 900 gatunków roślin naczyniowych**, w tym gatunki chronione: lipiennik Loesela, kruszczyk rdzawoczerwony, rosiczka okrągłolistna, rosiczka długolistna, jarząb brekinia, lilia złotogłów, wawrzynek wilczełyko, chamedafne północna i inne. Stwierdzono również występowanie ok. 200 gat. mszaków, porostów i grzybów, ponad 400 gat. bezkręgowców oraz ponad 200 gat. kręgowców.

Soplówka gałęzista na rozkładającym się martwym drzewie. Fot. J. Sanocka

Stado zimujących łabędzi niemych na jeziorze Ostrowiec. Fot. J. Borsuk

Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000, obejmuje obszary specjalnej ochrony ptaków, specjalne obszary ochrony siedlisk oraz obszary mające znaczenie dla Wspólnoty. W przypadku gdy obszar Natura 2000 obejmuje w całości lub w części obszar parku narodowego, sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000 jest dyrektor parku narodowego.

Wyspa Lech na jeziorze Ostrowiec stanowi miejsce gniazdowania kormorana. Fot. J. Sanocka.